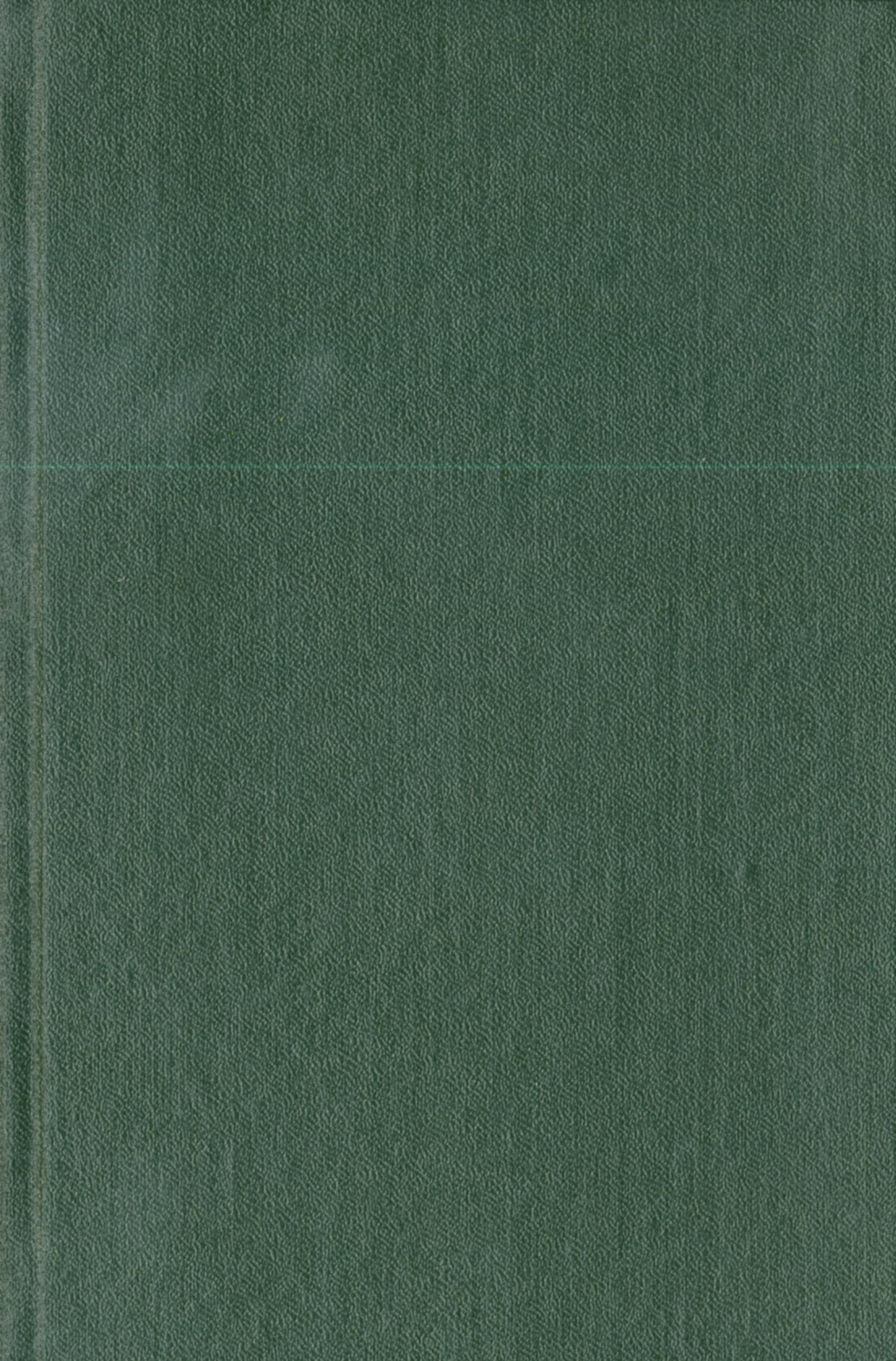
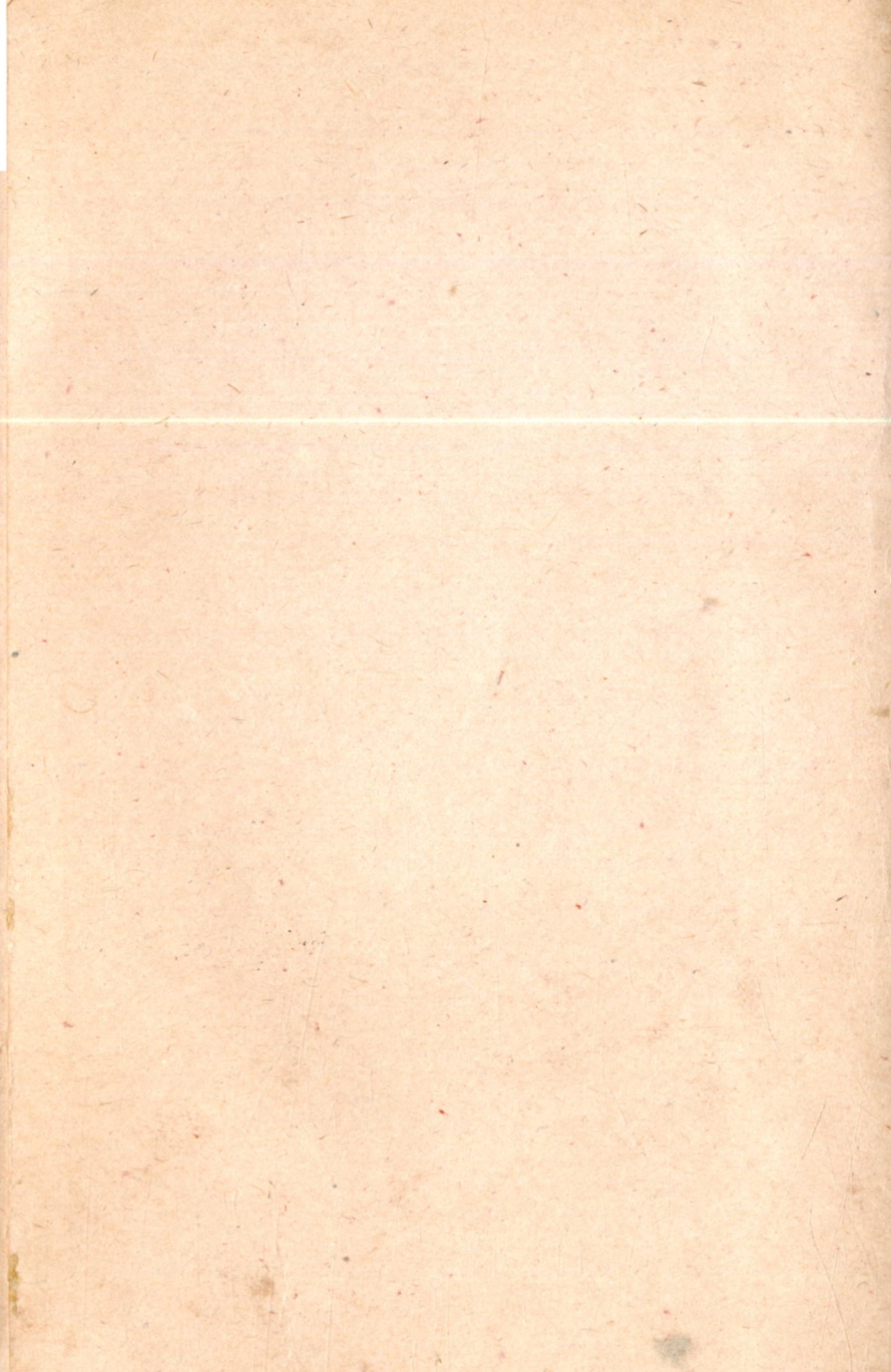

ЛННБ України ім. В. Стефаника

01384761U

61/98 65/10

305-25
СЕКРЕТНО

Українська Народня Республіка.

В. Борозни.

З віри не виходьте.

(Лист до козака).

ЛНБ України
ім. В. Стефаника

5328936

Львів. Бібліотека
АБ Укр. СР

Кам'янець на Поділлі. 1919.
Видання Міністерства Преси й Інформації У. Н. Р.
Ч 98.

З віри не виходьте.

(Лист до козака).

Із нечуттям радості і смутку прочитав Ваш лист із фронту дорогий козаچه. Здається, не-що давно були ті часи, коли Ви приходили до мене з школярськими книжками невеличким хлопчиком—і ось Ви уже на фронті козак, борець за волю і долю нашого краю. І радісно і боязко стало мені, коли я перечитував Ваши допитливі рядки. Радісно, що з тих сімен, які я між иншим кидав у Ваше серце, виросла така буйна рослина і боязко того, щоб не бути побитим самому вітами тієї рослини.

Стільки болючих сумнівів, стільки гіркої наболілої правди, справедливих докорів кидаєте Ви з фронту сюди, де скупчилося різного роду стільки урядовців, проводарів і керовників нашої чистої і великої справи, ще я боюся, чи зумію я розвіяти Ваші сумніви, чи знайду я для Вас те цільніше слово, що утішить Ваш біль і зміцнить ту віру в наше святе діло, якою, не зважаючи на сучасну темну деморалізованість навколо, живу я. Буду пильнувати, щоб слова мої до Вас були як найширіші, і наскільки це мені удасться, я гадаю, Ви самі почуете із тих моїх слів.

Ви пишете: як я можу бути спокійним, як я можу іти і класти своє молоде життя, коли я не маю віри, що наші проведарі, що стоять у нас за спиною в тяжку нашу хвилину не предадуть нас і не зрадять, коли я не знаю напевне, чи за те я цюкладу своє життя, що запалило моє серце, чи може я відіграю роль того гарматного м'яса, яким і раніш тишили своє самолюбство і будували власні справи різні криваві авантюристи.

Ця чорна хмара важким каменем висить над нами і сморід з яким завжди віє з неї—не дає нам вільно дихати.

Так, цьому всьому правда, цього не втаю.

Правда і тому, що тут є багато шахраїв, авантюристів і звичайних злодіїв, що марнують народне добро.

Що тут знайдуться люди, які давили нас і при нагоді будуть давити; люди, які мріють про Колчака і Денікіна, мріють про погибель української справи і кують потайки тюрму і неволю вільній Україні і її щирим дітям.

Багато дармоїдів—пустомолетів, що присмокталися до народньої справи, яко оборонці народа, всяких нездар і нахаб, недоріких демсгів, що, користуючись народньою темрявою, вивозили наверх і в корені підривають чисті і святі ідеали.

Що на могилах славетних борців і мучеників за народне діло хрюкають свині.

Усе це є, усе це в значній мірі справедливо і усім цим не можна сховатися і не слід ховатися од людського ока взагалі і з окрема од очей наших козаків. Треба, щоб усе цеє усі бачили і знали. Але в той-же час завжди треба брати до уваги, що в теперішні каламутні часи скріз, коло самих найясніших і найсвітліших справ в'ється гибель усякої гидоти, яка підмальовується, підроблюється під демократичні лозунги і нахабною зграєю летить на ясні народні стяги, як у ночі налітають діти темряви, ночні метелики на заяскренне серед ночі світло, од яких не одіб'єшся і не одженешся.

Багато в'ється їх і коло наших ясних прапорів і відразу розігнати їх немає змоги. Сумне і болюче це явище, але зовсім не таке страшне, як може здаватися зразу при першому погляді на цю чорну хмару. Не зважаючи на страхітній її зовнішній вигляд, сили, справдішньої сили, яка б могла знищити нашу справу, вона не має і не буде мати до того часу, поки на сторожі буде стояти хоч не велика числом, але сильна духом, наша народня інтелігенція, наше свідоме військо. Треба зрозуміти і треба повірити, що сила наша велика, бо инакш, уся тая сарана не тільки-б не підроблялася під наші думки і бажання, а давно знищила-б і пожерла-б її. Сила наша незмірна і непоборима, але для найскорішої її перемоги треба скоюжно і уміло керувати нею,

Коли там на фронті, у наших рядах і рядах козаків зростає свідомість, дисциплінованість, коли у вас зміцняється згода, військова організованість, коли ваша численість зростає, наша інтелігенція тут почуває в собі силу боротися з усякою нечистю, почуває, як у неї виростають крила, розв'язуються часом зв'язані руки. Вірте їй, підтримуйте і, дайте їй силу, дайте можли-

54.

ЛННБ України
ім. В. Стефаника

РЛ

890

5328936

вість спертися на ваші свідомі ряди—і вона рукавом цюю хмару без куль і багнетів. Бо коли кажуть—вели дисципліноване військо, то військо дисципліноване, а до і свідоме—це сила чудодійна.

Вона разить ворогів своїх не тільки кулями і бомбами, вона одним подихом могучого свого духа буде змітати їх здалек на своєму шляху, як вітер змігає пил. Незважайте-ж на темряву, робіть своє діло, не виходьте з віри. Зміцняйтеся, поширюйте свідомість, організуйтеся в непохитні, залізні ряди і гоніть себе усе те, що буде стояти цьому на перешкоді.

Ви самі душею повинні почути і зрозуміти, що це єдиний правдивий і певний шлях. Усякі авантюри чірствих самолюбів, усякі демагогічні заходи нечесних людей, усякі спроби людей неспокійних і на розум небагатих зробити між вами заколот, посіяти між вашими рядами незгоду, усе, що буде направлене на руйнування ваших рядів, вашої сили—гоніть од себе без усякого сумніву.

Не ідіть за честолюбцями, авантюристами, які із за владу і за власної слави і поживи готові наложити усією народною справою.

Майте остерогу, впізнавайте їх по їх обіцанням, по їх шуктій, але не ширій мові.

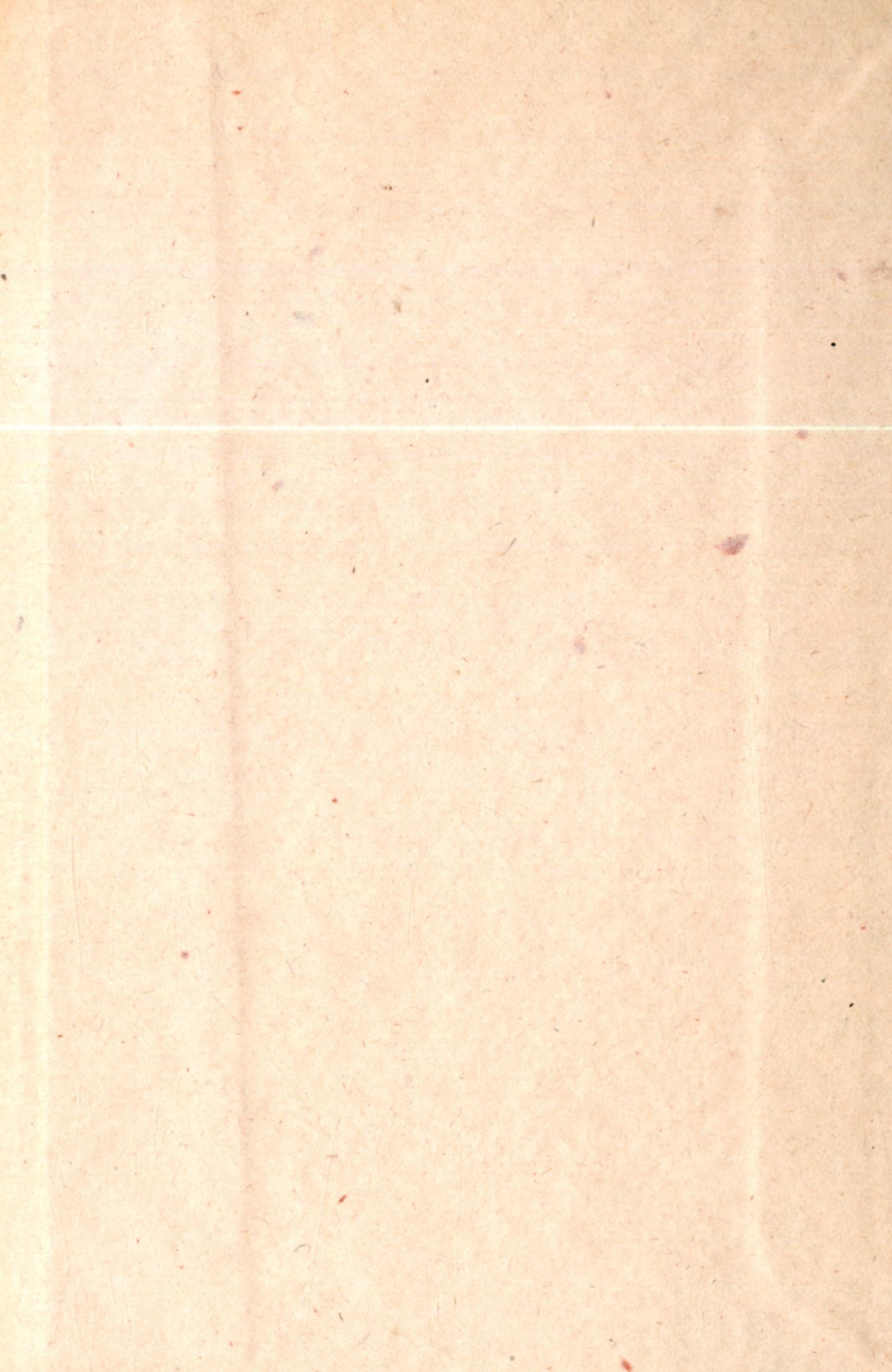
Знаходяться люди засліплені злістю і ненавистю, люди нечесні, очі на всяку поживу, які будуть підбурювати вас на грабунки, пошту, на погроми—будьте лицарями, не піддавайте спокусі. Пам'ятайте, що не на разбої, не на злодійство вийшли ви із зброєю в руках, але на святе діло: вийшли боронити волю нашого краю і нашого народу.

Пам'ятайте, що то не сила, то не правда, що б'є беззастогного і беззбройного—справдішня сила цього не потребує. Слово „козак“—хай буде у нашого народу святим словом.

Народня мудрість каже: все минеться—одна правда останеться. Прийде час і вся ця полова одвіється, вся наволоць полетиться, останеться одна на довгі віки певміруща козацька слава. Дбайте-ж за те, щоб була вона ясна і не потьмарена. Ми не маємо сумніву, більше віри.

Твердою ногою ступайте вперед, і як проміння ясного сонця горить на ваших багнетах, так віра, правда, горяча любов до свого краю і до свого народу хай горить у вашому серці.

400-
522 8986

PA 390 y